

De Heer is mijn Herder

①

Psalm 36
Psalm 23
Lukas 10:38-42

Broeder en zuster in de Heer,

* Het Bijbelvers dat ons vandaag ten geleide gaat dienen vindt u opgetekend in Psalm 23:2-3: „Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij voert mij langs rustige wateren, Hij verkwikt mijn ziel.”

Een psalm van David, Psalm 23.

* Dat David bij deze psalm beelden uit het herdersbestaan gebruikt heeft ons niet te verwonderen. Toen Samuël bij zijn vader Isai ging, en hem als jongste van acht zonen tot koning wilde zalven, moest men hem eerst van tussen de schapen gaan halen.

- En vanuit zijn herdersbestaan wist David heel goed waarover hij sprak toen hij het had over „grazige weiden”, of over „rustige wateren”, of over „de stok en de staf”.

Ps 23:1 * In psalm 23 staat een geweldig getuigenis: „De Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets”.

→ Al eens nagedacht over die twee zelfstandige naamwoorden in die zin? „Here”? „Herder”? Gij, duurgekochten door Zijn bloed !!....

- Dat Hij als Goede Herder sluimert noch slaapt; dat Hij dag en nacht Zijn bewarende hand over ons houdt, en dat Hij ons leidt: dat bevalt ons. - Maar dat Hij als „Heer” over elk terrein van ons leven wil beschikken, dat past ons heel wat minder. Dat heeft te maken met het feit dat de mens een eigenzinnig wezen is, en dat de mens zelf over zijn eigen leven wil beschikken.

Veel meer moeten wij de bedenking maken: „Als 't God belijft”^②
[Afgelopen week heb ik samen met mijn
echtgenote een vakantie-reis gelocht. Een goed-
verzorgde dag-per-dag uitgestippelde vakantie,
die binnen de zes maanden zou doorgaan, en
waarvoor de organisatoren ons dol-enthousiast
wisten te maken... Of ik daarbij gedacht heb:
„Als 't ^{de Heer} God belijft”??] Als 't de Heer belijft, die
uw Herder is...

[Als u naar Oostenrijk gaat, dan is de kans
groot dat u begroet wordt met „Gruss Gott”;
„Groet God”; en dan kan het gesprek beginnen....
Het gaat er een beetje uit bij de Oostenrijkers,
en dat betreurt ik. Gruss Gott: dat wil zeggen:
„Ga voordat ge met iets begint, of voordat ge
uw dag begint, of voordat ge een gesprek begint,
even te rade bij God; „Laat Hem uw Heer zijn.”]

⊗
Ga u voor de
Heer stellen!

* „De Heer is mijn Herder”: Een herder is
oplettend tegenover zijn kudde. Vol liefde en
geduld gaat hij ze behoeden, en begeleiden, en
beschermen. En hij weet, of hij verwacht ook
dat zijn schapen hem gaan volgen, en gehoorzamen.
→ Zo is dat ook bij het volgen van Jezus.

„Ik ben de goede Herder” zegt Hij. Daar heeft
Hij het over Zijn herderlijke bewaring.
„Ik ken de mijne”...: Dat is Zijn alwetendheid.

→ Maar Hij spreekt ook over ^{ware} navolging en gehoorzaamheid.
„... en de schapen horen naar zijn stem en hij
roept zijn eigen schapen bij name en voert
ze naar buiten”....

- Opvallend, hoe menigmaal de Bijbel **gelijkenissen** gaat maken met het **herdersleven**, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. **Kijkt** naar Ezechiël 34; kijkt naar Matt 9; kijkt naar Jeremia 50...

- * **E**n, broeder en zuster, wat moeten wij tot onze droefheid of tot onze ontstentenis **vaststellen**?
 - **Z**o menig schaap **dwaalt** van tijd tot tijd **af**....
 - **H**et demonstreert alleen maar de **onmacht** van de mensenkinderen tegenover alles wat verleidt...
 - **E**en schaap dat **afdwaalt**: kenners kunnen dat bevestigen, tonen **vlug tekenen van verwildering**... **Verwilde** schapen in de bergstreken worden onmiddellijk herkend...
 - **E**n het leven van een wild schaap loopt meestal vlug aan splinters... **H**et heeft geen begeleiding, geen verdediging,... en „wateren der rust“ zal het niet op gezette tijden hebben....

- * **G**emeente, laten wij ons in liefde waarschuwen:
 - **A**ls een kind van God merkt, of plotseling merkt, dat het van de weg van navolging **afgeraakt** is; hetzij door gedachten, of zondig bestaan, of nalatigheid, dan bestaat er eigenlijk maar **één ding: terug naar de Goede Herder!**
 - **Z**onder omhaal **belijden** van het zondige, of nalatige, of ik-gerichte leven: „**H**eer, hier ben ik.“ „**H**eer, als ik alleen sta ben ik **tegen niets opgewassen**, en telkens opnieuw hervat ik in bewust verkeerde gewoontes... **H**eer, mag ik Uw volgeling zijn?“

- * Van koning David, die de psalm heeft neergeschreven, moeten wij iets meer weten. David had een op- en neergaande lijn in zijn leven. Denkt aan Petrus; deze had dat ook. Maar koning David had "streken" in zijn lijf die "meer" dan "kwajongens-streken" waren... Regeringswondaden, echtbreuk, volkstelling... David deed heel wat goede dingen voor zijn land, maar ook minder goede...
- Hij mocht de tempel niet bouwen, omdat er teveel bloed aan zijn vingers kleefde....
 - David leefde soms in hoogmoed, dan weer leefde hij in groot schuldbesef en in diep berouw.
 - Zeer merkwaardig is dat wij in 1 Samuël 16, (dat is het zedingsverhaal van Samuël) zien wat de Heer aan Samuël meegeeft:

1 Sam. 16:7b

"Het komt immers niet aan op wat de mens ziet; de mens toch ziet aan wat voor ogen is; maar de Here ziet het hart aan".

- Hoe sprekend, gemeente, moet psalm 23 dan niet zijn voor hem of voor haar, die zijn onmacht beseft, en zich met deze gaat overdragen aan zijn of haar "herder"; aan zijn of haar "Verlosser"? "Hij doet mij neerliggen in grazige weiden; Hij voert mij aan rustige wateren; Hij verkwikt mijn ziel...".

Psalm 23:2

- * Toch, gemeente, is het gepast om vandaag te wijzen op de onlosmakelijkheid en op die samengang: "Here" en "Herder". Deze zijn als begrip even onlosmakelijk als "wet" en "genade".

- **U** kunt Hem als „Herder“ liefhebben, maar als „Heer“ negeren... **Weest** niet verwonderd, als u dat zo doet, dat u vroeg of laat ook Zijn herderschap, Zijn bewaring, en Zijn zorg **pijnlijk uit het oog zult verliezen...** **Ook** al blijft die Herder naast u staan... maar dat u Hem niet meer herkent....
- **In** geloof kunnen wij die twee, Herder en Heer, niet van elkaar scheiden.
- **De** Schrift zegt: „God is liefde“ (1 Joh. 4:16)
- **Maar** de Schrift zegt ook: „Hij, de Here is onze God, Zijn oordelen gaan over de ganse aarde“ (Psalm 105:7).

- * **Het** is een vraag, heel praktisch, die ieder christen zich regelmatig zou moeten stellen: „**Is** Hij, de Goede Herder, ook **Heer** in mijn leven?“
- **Is** Hij Heer over mijn gezin, mijn tijdsbesteding, mijn huwelijk, mijn beslissingen? **Of** moet ik vandaag vaststellen dat het **niet helemaal zo is**? - **Of** dat het **helemaal niet zo is**?
- **Of** kunnen wij volmondig dankzeggen om Zijn herderschap?

- * **Psalm 23** is een van de meest **vredege**, meest **rustgevend** schriftgedeeltes die ik ken. „**Hij** **verkwikt mijn ziel**“. **Mijn** broeder en zuster, ik geloof niet dat het in Gods bedoelingen ligt om ons tussen die Heer en die Herder **heen en weer te kaatsen**. **Bijna** zouden wij met zulke gedachten rondlopen, maar de vrede uitstraling van de eerste twee verzen wordt nog **aangevuld** met: „**Hij** **verkwikt mijn ziel**“.

- **D**uidt dat er niet op dat de Heer, voor het leven van elk van ons, een zekere **balans** wil? hassan Heer en Heider
Is die balans bij mij persoonlijk in evenwicht?
- **"De Heer maakt alles goed":** Wij kunnen **rust** hebben.
"Niets gebeurt op aarde, tenzij onder de ogen van de Heer.... **E**n wij kunnen **rust** hebben.
"Wat God laat gebeuren, zij het dat het voorspoed of tegenspoed voor ons betekent, de Heer heeft er zijn bedoelingen mee..."
- * **O**nze tijd is gekenmerkt door **onrust**, en **angst**, en **jachtigheid**, en **stres**. **O**ok op christenen komt dat onverminderd af. **O**ns grote voordeel als christen is, dat wij Christus Jezus mogen **vragen om ons Zijn rust en Zijn vrede te schenken.**
(De "eeuw van de onrust": dat is iets waarin onze tijd geplaatst is, **maar ook deze zal zijn einde kennen!)** **O**ok in onze rusteloze, opgefokte, en stresvolle tijd wil Jezus ons **rust** geven.
- **E**n deze krijgen wij, met de **zekerheid** dat alles in Gods handen is. **D**eze zekerheid wil de Zoon van God ons geven, dag aan dag: "Komt allen tot Mij, die vermoeid en beladen zijt..."
- * **E**en heel concreet voorbeeld is te vinden in Marcus 6.
- **J**ezus zond Zijn discipelen uit, twee aan twee. **O**m te prediken, om zieken te zalven, om van boze geesten te bevrijden... **E**n de apostelen kwamen weder samen bij Jezus, en berichtten Hem al wat zij gedaan hadden".
- **O**f Jezus daarmee gelukkig was? **Z**eer zeker.

- **O**f Jezus tegelijk hen aanspoorde om onmiddellijk zo door te gaan? **N**een. **D**e Ludwig-Albrecht-vertaling van de Bijbel zegt het prachtig: „**Komt, laat ons alleen naar een eenzame plaats gaan: rust daar een weinig**”. **Z**iet u: Jezus zelf leidt hen naar „grazige weiden” en naar „rustige wateren”.
- **H**ij wist van de **a**rbeid die zij gedaan hadden.
- **H**ij wist van de **m**oeheid die daar het gevolg van was; moeheid, naar geest en lichaam.
- **E**n Hij wist ook van die **r**ustplaats, waar alles stil werd, en waar verkwikking was voor de zielen.

- * **B**roeder en zuster, u kunt best veronderstellen dat in onze tijd **m**éér gestreste, **m**éér uitgebluste kinderen Gods zijn dan ooit tevoren. **V**eel van onze broeders en zusters zijn **t**eneergeslagen en **d**epressief.
 → **S**lechts **é**én wens heeft de Heer voor zijn uitgebluste of gestresseerde kinderen: **N**iet als destijds bij zijn diepelen: ze tot rust brengen; ze verkwikken, vóórdat zij onder de werklast of onder de noden van het leven van vandaag zouden instorten.
 → **I**n Jesaja 42 lezen wij:
 „Het geknakte riet zal Hij niet verbraken, en de kwijnende vlaspit zal Hij niet uitdoven”.

- * **M**aar nu tot slot nog een pijnlijke vraag die wij moeten behandelen: **W**illen de mensen zich nogwel door Jezus Christus laten begeleiden, tot rust en verkwikking? **H**ebben velen niet de Goede Herder eenvoudigweg **v**erbannen of **u**it het oog verloren? - **E**igenwijs !!!

- Zijn wij niet heel **eigenwijs** geworden?
- En eigenwijs alsdat we zijn gaan wij onszelf gaan afmatten naar ons **eigen voorstellingen**, voorstellingen die wij hebben over "grazige weiden" of over "wateren der rust". **Zonder** naar de wil van de Heer gevraagd te hebben. En wij gaan zelf onze oorden van rust of ontspanning creëren.
 - * **Beliefde** broeder en zuster, **wijzelf** moeten **willen** dat het uitsluitend uit de goede richting komt, namelijk van de Goede Herder. **Deze** kan en wil ons op een ware manier tot rust brengen, verkwikking geven, inzicht geven.
 - * **Wij** hebben bij de schriftlezing ook het verhaal gehad van **Martha en Maria**, twee zusters uit Betanië.
 - **Toen** Jezus aldaar verbleef, spande Martha zich erg in om de Heer Jezus op een waardige, zegt u maar, **"stijlvolle"** manier te bedienen.
 - **Martha** keek geërgerd naar haar zuster, en vroeg Jezus om aan Maria te zeggen dat zij haar toch zou helpen. **Maar** Jezus richtte de volgende woorden tot haar: "Martha, Martha, gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar weinige dingen zijn nodig, of slechts één; want Maria heeft het goede deel uitgekozen, dat van haar niet zal worden weggenomen".
 - **Hebben** wij hier niet een **onrustige, "gestresseerde"** christenvrouw voor ogen? ("gestresseerd" in de normen van die tijd...). **Zeer zeker**, ook dáárom was Jezus tot Martha en Maria gegaan, om Martha, "bezorgd en bedrukt alsdat ze was over vele dingen"... tot rust te brengen.

- Maar het blijft een open vraag of Martha tot rust gebracht wilde worden.

* Ook vandaag, gemeente, worden zoveel kinderen Gods door deze Martha-houding beheerst.

- Zonder de wil van God te willen doen spendeert men (té) veel tijd en (té) veel aandacht aan (té) veel dingen die tot niets strekken.

- Martha: Wat ze deed kwam uit haarzelf, en zijzelf lag aan de grondslag van haar werk, meer dan de liefde die haar daartoe zou (moeten) aanzetten.

→ In Galaten 5 kunnen wij lezen van „het geloof, door de liefde werkende...”

* Maria echter wist, toen Jezus bij hen aankwam: „Deze man heeft ons iets te vertellen”... „Wat... of welke boodschap wil Hij ons mededelen?”

- Het was een bezoek met inhoud, en daar was Maria nieuwsgierig naar.... Zij greep de gelegenheid aan, zij wilde beslist de boodschap kennen die Jezus hen bracht.

„Deze goede, deze blijde boodschap, wat is dat nu juist?” Wat is de inhoud daarvan?

- Maria nam plaats aan de voeten van de Heer, en luisterde. In Maria zien wij een kind van God dat tot rust gekomen is. Zij liet zich door de Heer naar grazige weiden brengen, en naar rustige wateren. Zij liet zich „verkwikken”.

→ Levenslust, verfrissing, aanpak: dat werd haar van de Heer gegeven.

* Gemeente, het is niet zo gemakkelijk, om in onze dagen van jachtigheid en prestatiegerichtheid „ware rust” te vinden... - dachten wij - .

- * Vandaag is het een „vluchten uit“, terwijl men niet weet waar men heen wil of waar men uitkomt, terwijl het een „vluchten naar“ zou moeten zijn.
- Men neemt toevlucht tot allerlei zelfgecreëerd, goed of minder goed „tijdverdrijf“ (inderdaad ironisch: tijd „verdrijven“!...) en dat neemt dan al gauw de belangrijkste plaats in in het leven....
- * Gemeente, het mag bij ons anders zijn: Het mag als eerste het verlangen in ons binnenste zijn om in Hem opnieuw geheel tot rust te komen.
- * Wat maakte Maria, heel praktisch, mee, toen zij plaatsnam aan de voeten van de Heer, en luisterde?
- Haar gemeenschap met God werd aangewakkerd, en vernieuwd, en „verjongd“! Van Hem was ieder woord een verrijking. Maria kwam tot verkwikking, maar ook tot inzicht. Zij leerde de dingen van het leven volgens hun waarde „plaatsen“ en „inschatten“.
- * Het schriftwoord gaat verder met zijn uitspraken, en bijna zou ik zeggen: Jezus wordt een beetje stoutmoediger als Hij over die „verkwikking“ of over die „lafenis van dorst“ spreekt. 6p een feest zei Hij eens het volgende: „Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien“.
- 6f laten wij even denken aan wat in het boek „Openbaring“ te lezen is: (6pb 22:17):

"En de geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet".

- **G**emeente, destijds stond Jezus persoonlijk vóór Martha en Maria. **M**aar ook nu weet Hij hoe het u en mij persoonlijk vergaat, en hoe het er in uw en mijn hart uitziet.
- **V**andaag biedt Hij zich aan door middel van het geschreven Woord.
- **E**n laten wij ervan overtuigd zijn, dat een kind van God, dat door een of andere omstandigheid van het leven, - in al dan niet - grote onrust gekomen is, door de Heilige Geest meer dan ooit tot de Goede Herder getrokken wordt.
- **D**e Heilige Geest dringt er bij het kind van God op aan om de Schrift te openen, waar het rust, en sterkte, en wijsheid kant vinden.
- **I**k ben ervan overtuigd, dat ieder van ons ogenblikken in zijn leven krijgt, dat hij kan zeggen: "Niets staat mij in de weg om de Schriften te openen"....

Verwijlt niet!
De Heer geeft genade!
De Heer zij u genadig!

Amen.